

LIBERTATEA

Foale pentru sătenii și muncitorii, întemeiată la Orăștie în anul 1902

Director sufletesc:
† Dr. ION I. MOȚA
Director vremelnic:
Pr. IOAN MOȚA

Cererile de abonare și banii
pentru foale se trimit pe adresa:
Admin. „LIBERTATEA” Moța
BUCUREȘTI I, Calea Victoriei 68.

„Libertatea” este:
Proprietatea familiei moștenitoare
a lui Ion I. Moța
ABONAMENTUL: 120 lei pe an,
40 lei pe 1/2 an și 80 lei pe 1/4 an

Orice scrisori pentru Redacție
să se trimită pe adresa:
RED. „LIBERTATEA”, ORĂȘTIE
Jud. Hunedoara

Apare
în fiecare Joi
2 lei

Încă un răsunet din Spania...

Di George Brătianu, șeful aripel partidului liberal care vine la tradiția veche a partidului, a fost de curând în Spania, și nu a cercetat pe cea comunistă, ci chiar pe cea naționalistă, dorind a se încredința din vedere proprie despre stările de acolo.

Înfors acasă, a fost cercetat de un redactor al ziarului „Buna Vestire”, care l'a rugat să-i arate, ce a văzut și ce a aflat pe acolo. Îndeosebi l'a rugat să-i spună, ce a auzit printre spanioli vorbindu-se despre echipa de voluntari români, cari s'au dus în toamna trecută să lupte și ei alături de naționaliștii spanioli, împotriva diavolului roșu ce vrea să nimicească creștinismul și naționalismul și în Spania?

Și di Brătianu i-a răspuns:

Am rămas prea puțin în Spania, pentru a putea culege știri mai depline asupra legăturilor acestei țări cu noi, sau asupra lucrului îndeplinit de voluntarii români în rândurile naționaliste.

„Mi s'a vorbit totuși, despre marea satisfacție morală a unui ajutor desinteresat venit de atât de departe”.

În grai popular asta înseamnă: *Mi s'a vorbit totuși de marea mulțumire sufletească pe care a lăsat-o pe urma sa în inimile Spaniolilor, ajutorul cel venit atât de departe, fără nici un scop de câștig, ci cu lăpădare de sine, pentru o luptă sfântă...* Așadar și printre oamenii printre cari d. Brătianu s'a învârtit, jertfa de sânge a voluntarilor români, e ținută viu în amintire și toți vorbesc de ea ca de o lapă de mare preț. Poate chiar pentru că e de așa de mare preț, și d. Brătianu și mulți alții în țară, simt părere de rău că acei de sine jertfitori, nu s'au păstrat țării noastre, luptelor cu înalt scop de aici. De aceea d-sa adaugă îndată:

»In ce mă privește, nu pot decât să-mi mărturisesc încă odată, părerea mea de rău, că puteri sufletești frumoase ale tineretului, au căzut jertfă avântului lor, și nu au trăit, așa, decât prin pildă, să slujească în granițele țării neamul și statul»...

Așa e. Mulți îi plângem și i-am fi dorit și i-am dori printre noi. Dar singur Dumnezeu și sufletele lor pot ști, dacă nu chiar această pildă li-a fost sorocit de Cel de sus, să ni-o dea...

Zi de închinare

VIETII DE MUCENICI ALUI HORIA-CLOȘCA ȘI CRIȘAN - 14 OCTOMBRIE

După terminarea marilor manevre ale Armatei, — la Albaulia vom avea zi de mare praznic și luminată închinare:

În această zi se va desvâli în Cetatea lui Mihai, care e în același timp Cetatea lui Horia și alui Iancu, — monumentul pregătit mucenicilor noștri mari Horia-Cloșca-Crișan, cei cari au stropit cu curatul și caldul lor sânge improșcat de roata care-i tăia de vii bucăți-bucăți, cetatea blăstămată a »Bălgăradului«.

Monumentul se va desvâli în mijloc de serbări mărețe, la care va lua parte M. Sa Regele, și tot guvernul său, ca și mii și

mii de fruntași ai neamului și popor nenumărat.

Vom merge cu toții la Albaulia, spunând o rugăciune și stropind cu o lacrimă picioarele marilor mucenici, — cari au fost, chiar prin moartea lor, izvor de înviere pentru noi și tot neamul.

Ne vom aduce aminte și de al 4-lea sfânt mucenic IANCU, care încă a zăcut în cazamatele acestei cetăți și prea cinstita lui față a fost acolo lovită cu palma unui netrebnic și orbit de ură deregător ungar.

În sufletele noastre i-am ținut de atunci și până azi, — acolo îi vom încălzi și pe viitor în veci!

Franța—sătulă

de „oaspeții” săi dragi de ieri...

Comuniștii din Spania erau foarte mulțumiți înainte cu jumătate de an și mai de mult: Când în Spania roșie nu mai aveau ce mânca, — se „refugiau în Franța, care la dorința partidului lui Blum, îi primea în brațele sale și îi băga în sân și-i hrănea și îi îmbrăca... Încurajați de așa bunăvoință de vecini, toți leneșii și netrebnicii se dedeau drept „comuniști prigoniți”, — și fugeau în Franța. Și Franța tăcea și îi primea.

Dar s'au adunat muși înșelători din Spania, în Franța, încât azi Francezii, văzând că se apropie iarna și va trebui și să-i îmbrace mai bine, și să-i încălzească, — Franța și a perdut răbdarea. Decurând Ministerul de Interne, cu șirrea celorlalte Ministeri, a dat de știre, că în scurtă vreme, toți „refugiații” aceștia spanioli, să și facă bagajele și să plece în țara lor! Că nu-i mai pot ține pe spatele lor! Că li se cere, în chelutala hrănitii lor, câte un milion de franci pe zi!

Acum are guvernul roșu din Spania dureri grele de măsele! El nu are hrana nici pentru oștile și locuitorii de azi a hotelurilor, peste cari mai e stăpân! De unde să mai facă rost la încă 40 de mii de oameni?

Urmarea

Urmarea o vedem — în Anglia! Guvernul englez vrea să se pună căi mai curând „pace” în Spania! L'a apucat o dragoste și un dor de „pace” de nu l mai cunoștii. E gata să recunoască kallei dreptul asupra Abisinel, dacă își reface, își scoate voluntarii din Spania... Italia înțelege și face...

E vădit că spaniolilor roșii le arde pământul sub picioare și se roagă de proptele lor din Anglia să vie la mijloc cu ceva planuri ciudate, doar li scapă, de ce n'au să scape, — pe comuniștii spanioli.

Italia însă, pricepând prea bine ce e manevra asta, — face și lasă ca războiul să meargă biruitor înainte în Spania.

Bine, dar încet, că-i țară mare și vreme schimbătoare, odată prea cald, odată prea rece, — totuși generalul Franco, a vestit, că partea de sus în care se mai găsesc pe o mică porție de hotar, comuniștii, — va fi în curând toată sub picioarele sale.

ȚARA GÂNDULUI CURAT

Țară nouă, înflorită,
Țară de străbuni dorită,
Pentru care-au sângerat:
„Țara gândului curat”.

Prin pânjenis de pleoape,
Te zărește stăt de-apropie,
Parcă n'poartă doar să-ți bat:
„Țară fără de păcat”

Către cei flămânzi și goi,
Toată dragostea din noi
Dacă prin tine se desface:
„Cub de liniște și pace”.

Cel ce pentru tine plâng,
Lacrimile și le strâng
Și le întind pe brazdă, nouă,
„Țară verde, țară nouă”...

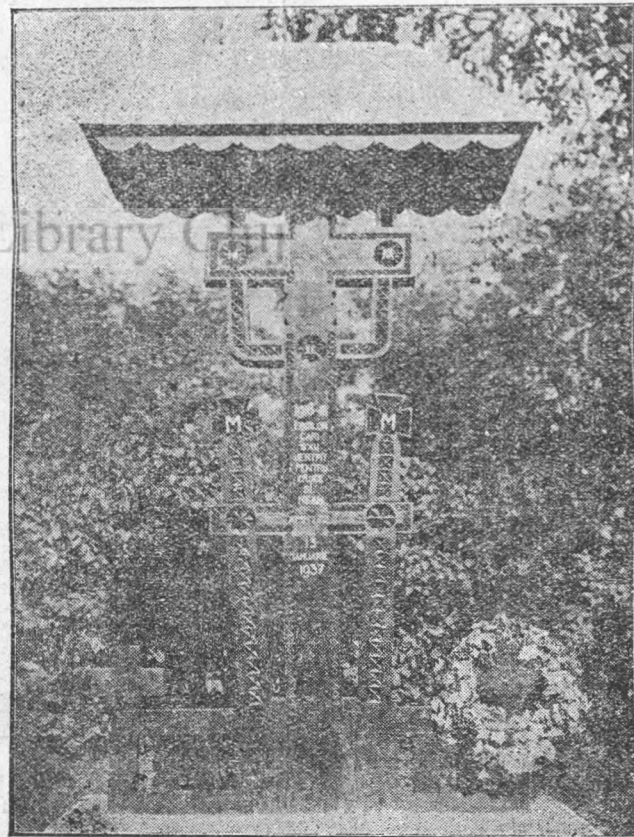
CONSTANTIN GERVINȘCHI

VIAȚA LEGIONARĂ

DIN CORNEȘTI

I. În ziua de 29 August a. c. a avut loc în comuna Cornești (Jud. Dâmbovița), înălțătoare sărbătoare legionară a sfîntirii troiței ridicate în amintirea mucenicilor I. I. Moța și V. Marin și-a Eroilor din războiul de Integritate a Neamului.

Troița a fost lucrată, — cu concursul tuturor legionarilor din plasa Bilciurești, — de către legionarii din garnizoana Cornești și ridicată în noaptea de 28—29 August a. c. în cî-

Prea frumoasa troiță din Cornești (D-ța)

mîntul eroilor. — din localitate. Poziția pe ea înscrisă: „1916-18 — Eroilor cari s'au jertfit pentru Cruce și Neam — amintire — M. M. 13 Ianuarie 1937”.

La ora 14 s'a ținut ședința de plasă la care au fost prezenți: Comandanții ajutoari Nicolae Grigorescu și Toma Simion și 120 legionari.

— La ora 15, în fața celor 120 legionari și-a peste 150 credincioși din Cornești, s'a slujit de preoții Enache Dumitrescu și Marin Petre, sfînta slujbă a sfîntirii crucii, precum și un parastas pentru cei doi mucenici și pentru toți camarazii morți în credința legionară.

S'a cântat Imnul legionarilor căzuți care a cufemurat până la lacrimi pe creștinii, cari se adunaseră să cinstescă, împreună cu legionarii, amintirea mult iubitorilor eroi.

La sfîrșit au spus cuvinte însuflețite de duh creștin legionar, preoții Enache Dumitrescu și Marin Petre, și Comandanții aj. Nicolae Grigorescu.

Cu lumina jertfei eroilor în suflete s'mîndu-i prezenți, în rînd cu ei, legionarii au făcut după sfîntirea troiței un marș, ducând chemarea Căpitanului prin satele: Cătunu, — Bujoareanca, — Cojasca și Bilciurești.

II. — Legionarii din Cornești au serbat ziua Căpitanului — 13 Septembrie — muncind și postind. De la ora 8 până la ora 18 — neîntrerupt — au săpat un drum pe moșia comunei — Cel mai frumos dar ce se putea da Căpitanului. (Dăm chipul minunatei Troiței).

N. E. D.

Viața legionară

DIN FIENI (DÂMBOVIȚA)

Înălțătoare dovadă de hărnicie au dat legionarii și simpatizanții lor din com. Fieni (Dâmbovița), cari s'au hotărât să sape o fântână la un loc unde se simțea mare nevoie de ea. Zis și făcut. În Maiu s'au pus pe lucru și în 3 zile au dat-o gata, — iar în Iulie a. c. au sfințit-o cu bucurie și evlavie. Au luat parte legionarii

din plasa Pucioasă, cu Comand. ajutor Nic. Grigorescu, Instr. Gogu Popescu-Vulcana, Al. Stroescu și numeroși prieteni ai legionarilor.

Părintele Toma Negoescu a sfințit-o vorbind înțelept despre soarta de muncă curată, iar cam. Grigorescu a mulțumit fraților din Fieni pentru felul cum au lucrat-o împodobind-o cu sânta cruce, — închinată celor căzuți pe platuri depărtate pentru sânta cruce.

Sărbarea a decurs în desăvârșită ordine, de față fiind pentru supraveghere și di. prim-prefor al plasei și câșiva jandarmi.

Azi câșii trec pe la fântână, laudă pe binefăcătorii legionari.

Arătăm o vedere dela sfințire.

LA SFT. GHEORGHE (IALOMIȚA)

În 17 Iulie a avut loc aici o prea frumoasă sărbare școlară-culturală în duh legionar. S'a dat de legionarii din plasa Căzânești în folosul Sediului legionar din București, care își așteaptă mânărea casă. Șeful de plasă a ținut o conferință despre: „Preotul față de pornirile primejdioase de azi”, arătând ce roși mare are preotul: a-și crește tot poporul întru iubirea de biserică, de neam, de țară. A scos la iveală pe omul nou de jertfă și datoric, cum sunt mucenicii Moșa și Marin. Sărbarea și jocul ce l-a urmat, au decurs în desăvârșită ordine și câștigul curat al sărbării a mers să întărească fondul cel cu nobil scop.

— În 5 Septembrie s'a făcut o inspecție în județ și plasa Căzânești a fost aleasă ca cea dintâi printre cele din județ. Cu acest prilej s'a slujit și un evlavios parasitas pentru Moșa-Marin la Mănăstirea Bălăciuc. Lume de nu mai încăpea. A slujit starețul mănăstirii Achim Gherman cu preotul Mircea Marinescu și toți monahii.

Preotul legionar Mircea a

vorbit despre „Puterea de jertfă legionară”. În fața altarului erau icoanele Moșa-Marin în tre 2 făclii mari. Cei 56 legionari au cântat duosul imn al legionarilor căzuți. După masă ședință sărbătorească cu Comand. leg. ajutor Alexandru Basarab, la care au vorbit șeful jud., apoi Comand. aj. Morariu, Instr. leg. Epaminonda, prof. St. Dima.

toți cu drag aminte de ziua când am avut între noi pe Comandantul legionar Bănică Dobre, în Maiu a. c. Atunci am avut noi aci o ședință legionară de frumusețea căreia nu s'a mai ținut la noi.

Șeful jud. cam. Al. Serafim a dat raportul și a luat jurământul sutelor de legionari sosiți din toate unghiurile județului. A vorbit inspectorul comandant legionar di. farmacist Sergiu Torjescu, fericit că în mijlocul nostru se găsește eroul rănit în luptele spaniole, pe care numai privindu-l și te întărește în bătăliile ce trebuie să fruntate pentru deplina biruință legionară. A mai vorbit di. Sandu Valeriu, după care șeful jud. cam. Al. Serafim roagă pe cel care a învins moartea în Spania, să spună câteva cuvinte Mehedințenilor.

Și a vorbit frumos eroul. Vorbele lui au sigilat pentru totdeauna inimile noastre în credința legionară. Ne-a grațiat despre grozăviile comuniștilor din Spania, cari pângăreau bisericile și crucile, și de felul nobil cum în lupta împotriva acelor, au căzut Moșa și Marin. La urmă ne-a încredințat că în curând iubitul nostru Căpitan va duce Legiunea la biruință de mare preț.

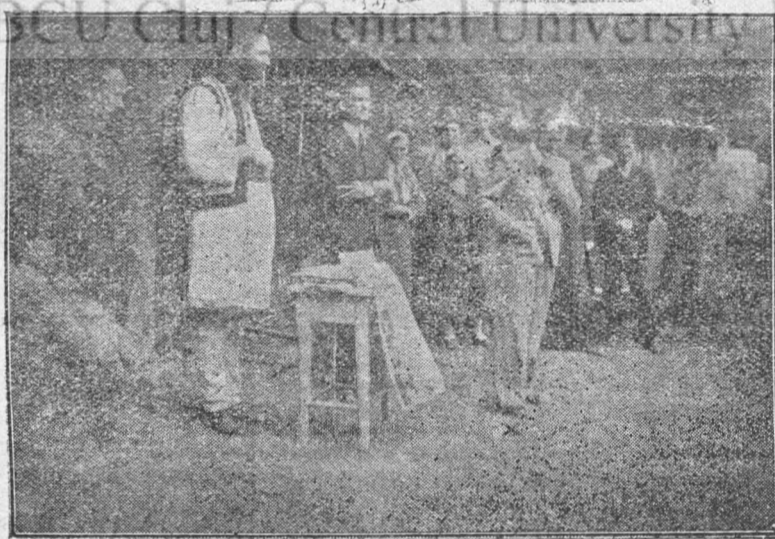
Și a mai grațiat uriașul vo-

SFINȚIRI DE TROITE.

Prețioase sfințiri de troițe s'au făcut în numeroase comune din țară — ca: la Brichigiu (jud. Năsăud) la Fieni (Dâmbovița), la Cheș (Bihar), la Cuvejdia (Banat), la Brad (j. Hunedoara) și alurea.

Le facem loc perând, fiind prea îmbulziți de alt material din viața legionară.

Dar rugăm a ne trimite foto-

Pharmacist Sergiu Torjescu (x), Al. Serafim, Bănică Dobre (în costum național), Sandu Valeriu, — și numeroși camarazi inimoși, la Vânu Mare (Mehedinți).

grații bune, căci din acelea miștele ce ni se trimit, nu putem face chipuri bune.

DIN VÂNJU-MARE

Legionarii din Vânu-Mare (jud. Mehedinți) ne aducem

roave înțelepte și sănătoase, blânde și calde ca spovedania unui călugăr cu ochi de vultur și suflet ingeresc.

Dăm aci un chip dela aceea ședință scumpă nouă.

JALEA NOASTRĂ

Multă jale e la noi,
C'at murit frate, 'n război,
Și-al murit cu arma 'n
[mână
De-o lovitură păgând.

Frata Moța, tu-ai murit
Pentru Cruce te-ai jertfit.
Și noi toți, așa murim,
Ca tine și ca Marin.

Dar mai avem de răbdat
Că ordin n'am căpdat.
Când suna-va goarna tare
Îți vom face răsbunare.

Căci-lua-vom arma 'n mână
Și-om trage 'n lifta păgând,
Care lucră tot pe dos
Impotriva lui Cristos.

Frata Moța, când muriși
Numa-atâta mai grăși:
De Cristos, de Spania,
De dragă România.

Pentru astea ai luptat
Și viața tu ți-ai dat,
Și-ai căzut cu fața 'n sus,
Și cu gândul la Iisus..

Leg. IOAN TRIPON
Com. Boldur (Severin)

Pe unii închisoarea îi face „buni”

În închisoarea „Văcărești” dela București, — (care a fost aproape 200 ani mănăstire zidită de N. Mavrocordat la 1716 și numai de o vreme prefăcută în închisoare), — se găsesc ori când mulți înțepiași. Unii aşteptându-și judecata, alții împlinindu-și osanda. Această fostă mănăstire, slujită de 2 preoți, face și azi școală sufletească cu robii, adunându-i sub stințele sale bolși și cercând a le îndulci sufletele. Cei cari înțepiași de starea de rob, se pocăiesc, ajung a leși de acolo neasămănat mai buni, decum erau până erau liberi... Numai perzindu-și libertatea (slobozenia de a-și fi stăpâni) văd ce lucru mare au pierdut, și umilindu-se cu gândul și cu inima, se îndreaptă, ajung a li oameni buni. Aceștia se duc zilnic în stânta mănăstire dela mijlocul curții celei mari și se roagă și bat cu kuntea lespedele ei în mățăni, de nu i mai cunoști că s'aci cari au înțepiași între baionete. — Dar sunt și de cei cari... ies și mai răi decum erau când au înțepiași. Invață dela hoști și oameni învechiți în rele, a fi și mai stricași decum fuseseră...

Despre un îndreptat în această închisoare scriu gazetele lucru interesant:

E un evreu închis acolo de mai mulți ani, Wilhelm Gutmann, care tot mergând și el la biserică cu ceilalți robii, a început a iubi legea creștină. Și încă de acum 2 ani spune, că el ar vrea să se facă creștin. Preotul închisorii l-a ascultat, dar nu a făcut nimic pentru dorința lui, ci l-a urmărit de aproape. Nainte cu 4 luni evreul, în urma unei cereri, a primit binecuvântare chiar dela Patriarhul, pentru a se boteza creștin. Totuși preotul închisorii nu era din destul încredințat

că e vrednic să-l boteze, — l-a urmărit și mai de aproape, cum se roagă, cum se închină, cum sărută chipul Sfintei Maice și a Cerescului Ei Fiu? Și văzându-l uneori înfrânt la țepstă stințelor icoane și chiar cu lacrimi în ochi cerându-le cu mare credință ajutorul, — într-o Duminecă de curând, l-a primit la stântul boleș. Doi robii au primit să-l fie nași și boleșul s'a săvârșit în chip sărbătorec. Wilhelm a luat numele de Constantin și Nicolae, cum se chiamă nașii săi. Preotul i-a roștit o înțeleaptă cuvântare, dorindu-i mers stătornic pe drumul de lumină pe care a apucat. Cei doi nași, robii au fost: Const. Scăriștea, care a mâncat câteva sute de mil din banii peste cari era păzitor ca slujbăș de stat. Al doilea Nicolae Doculescu, — care a pitulat hărâi de stat de peste 4 milioane din averea ce-i era încredințată lui. — Acum pocăiși și ei, au ajutat pe evreu a se încreștina...

Știri agricole

În unele părți ale țării a început culgerarea porumbului. Rodele în anul de față sunt mulțumitoare. Numai în partea de miazănoapte a țării și prin câteva județe din Moldova, roadele porumbului este slabă.

*

A început semănatul grâului și a nutrețelor de toamnă. Rapița care a încolțit a fost atacată de vermi. Din pricina aceasta este de lipsă să fie din nou întoarsă. Nu-i târziu să mai crească nici de aci încolo, căci toamna aceasta după cum se vede va fi lungă.

— 0 —

Abonamentele noastre de probă

— Sămănători de suflet legionar —

Legionarii sunt frați nu numai în munca de zădărire de case, de trudă cu mâinile, ci și de hărnicie pe tărmurile de muncă sufletească.

Ei se sfătuesc unii pe alții, se îndeamnă la bine, își răspândesc sufletul lor altora cari n'au priceput încă rostul vieții așa de bine ca ei.

Acum le dăm un mândru prilej de a se arăta harnici:

Să stăruie printre prietenii lor, printre simpatizanții să se aboneze și aceia la foaia poporală a Legiunii care este „Libertatea”, ținând-o și ei la casa lor măcar aceste 3 luni din urmă ale anului. În acest timp o vor cunoaște bine, și la Anul-nou vor vedea dacă li s'a vârat în suflet sau nu. Atunci se vor hotărî să o țină și mai departe la casa lor sau ba.

E asta o foarte prețioasă muncă legionară: îți răspândești, prin foaie, simțirile tale, gândurile tale, credința ta, multor altora din jurul tău.

Pe cei care ne adună macar 5 abonați de probă, îi vom scrie în gazetă ca pe harnicii sămănători de suflet legionar.

Banii să-i adune la olaltă și să-i trimită pe adresă Administrația „Libertatea” (Moșa) București, Calea Victoriei 63.

Să scrie pe dosul cuponului curat adresele celor nou abonați.

Și, de pot, să dea o carte postală Redacției la Orăștie, ca să știe că a adunat 5—8—10 abonați de probă, să-l punem în foaie.

Mărturia unor ne-legionari, despre lucrarea Legiunii

Revista „Sfarmă Piatră”, prin care își spun părerile lor un mănunchiu de scriitori de seamă, în frunte cu dl Nichifor Crainic și Al. Gregorian (Directorul revistei), vorbind în numărul său mai nou despre noua Casă a Legiunii, aci în inima Bucureștilor, — spune următoarele:

Casa Legionară

»De zece ani și mai bine, Bucureștii sunt în neîncetată prefacere (schimbare). Se dărâmă case vechi, uneori chiar palate adevărate, și-n locul lor se înalță blokurile uriașe, cu zeci de etaje (rânduri unele peste altele) și sute de încăperi.

Dar fără nici o bucurie pentru noi! Toate clădirile acestea sunt ale Jidanilor! Ei sunt stăpânii noilor București și a celor mai bune intrupări cari fac viața fericită.

Iată însă, că de câtva timp, în inima Capitalei (a orașului cu scaun de Domnie) a început să crească o casă nouă, care, e, poate singura bucurie românească, din câte s'au turnat în beton pe aici... E o clădire măreață, ridicată de brațe legionare, în strada Imprimeriei, în fața casei dlui General Cantacuzino-Grănicerul, unde de câțiva ani e sediul (conducerea) mișcării.

Cine a trecut pe acolo, a putut vedea cum s'au ridicat zidurile din vis și din cântec, din tinerețe și însuflețire, așa precum se ridică temelii unui veac nou, — și a simțit că pe șantierul acela (pe vatra aceea de lucru), se făcea într'adevăr o probă de începere a unei lucrări, care va trebui să se desfășoare cândva cu toate strălucirile ei!

În 97 de zile, legionarii s'au ridicat până la treapta cea mai de sus a zidurilor, pe cari le-au desmierdat cu dragostea lor, — și acolo la cel din urmă planșeu (pod de beton), au făcut popas de sărbătoare, pentru a aduce mulțămirea lui Dumnezeu, pentru a preamări jertfa și munca legionară.

Sărbătoarea aceasta a însemnat **ÎNTĂIA BIRUINȚĂ ROMÂNEASCĂ** în Capitala Țării, și întâiul cîștig în care fruntea noastră se înalță semeț în soare și așează Țării temelie de piatră și fier, pentru alt început...

Sunt aceste cuvinte, venite dela scriitorii ne-legionari, o prețioasă cunună de argint pusă pe fruntea Legiunii muncitoare!

Din zilele bune și harnice legionare

Dacă au fost oprți prin lege, a mai înființa tabere de muncă de bună voință și fără plată, — legionarii din multe părți, simțind în ei îndemnul nebiruit de a ajuta acolo unde e nevoie (trebuință) de ajutor, — s'au înștiințat că merg la coasă pe la familiile sărace, mai ales la cele văduvite prin război.

Chipul de aci ne arată o ceată de tineri buni și inimoși, cari au plecat, în câteva comune din Bănat, și au cosit părți largi de hotar, lucrând IN CLACĂ, la familii sărace din popor.

Un rând sunt cu coasele pe umeri, în rândul al doilea cei cari să le iee locul, când vor fi obosiți tare, sau li-se vor fi făcut beșici pe palme...

E așa de frumoasă fapta tinerească legionară... Trebuie să li-o răsplătească Dumnezeu.

DIN ALTE ȚĂRI.

Franța este prinsă bine în brațele francmasoneriei, leacul adormitor pe care îl pun jidanii la nasul popoarelor creștine, de le adorm, ca ei să poată face ce vreau cu ele. Franța greu se va mai smulge din ghitarele masonilor, cari i-au suțit bine capul spre lumina lor, a jidanilor. Iar după ce au legat o bine în lanțșoarele lor de arginț, — și unde argințul părea prea puțin, — în de cele de aur, acum se pare că încep a face și cu ea, ce făcură cu Rusia! Ziarele mai noi aduc știri de mari tulburări, mai mult răsvățiri decât tulburări frecvente, în mai multe colonii franceze. Acolo au găsit mișcarea lumii, tărîm prielnic pentru „propaganda” lor... Tărîm de ocamdată să i pornească spre scufundare, c'apoi de scufundarea celorlalte părți mai din lăuntru au ei grijă! Inceputul l-au făcut și aci, în chiar inima țării, când puseră bombe sub uriașe palate spre a le arunca în aer! Că așa s'a început și în Rusia.. Și giasurile

bunilor patrioți francezi, cari dau alarma desnădăjduți, nu le asculta mulțumirea, ci urlă mai departe ca lupii (cel cu părul roșcovan)...

GERMANIA

a avut zile de însuflețire și întărire de inimă, ca mai rar: Mussolini a răscolit toate sufletele germane, cari simțeau lângă ele un sprijin foarte puternic.

A vorbit Hitler, a vorbit Mussolini, vestind lumii cu glasuri tari, că nu vor nici un fel de tulburare a păcii lumii, ci chiar întărirea ei, — dar, au spus, numai până când celelalte națiuni mari, le vor recunoaște dreptul a sta de-o potrivă îndreptățite lângă ele. Când se vor atinge de drepturile lor sau vor cerca a le umili, se vor apăra cu brațele celor 115 milioane de oameni ce le stau la spate!

Au mărturisit că da, vor biruința luminii naționale și creștine asupra bolșevismului și a comunismului dăimărilor de stări și popoare! Și în Spania nu caută pentru sine nimic,

dar nu vor îngădui ca Spania să se prefacă în vatră caldă pentru comunism, de unde să vie și la ei!

Indeosebi puternică a fost vorbirea lui Mussolini, care vorbea cu o tărie de credință ca oșelul, dorind binele neamurilor și fericirea lor de robia blăstămată în care vrea să le arunce comunismul, cărmuit dela Moscova (din Rusia). Și a spus-o cu glas înalt și tunător, că crede tare, că pe rând, pe rând, toată Europa va fi „fascistă”, adică în toate țările neamul de temelie va fi stăpân, nu ca azi, purtat de lanț, de o mână de vicleni și înșelători!

— A vorbit Mussolini așa, de parcă noi, Legionarii, l-am scris vorbirea! Plin de mândrie, plin de încredere în viitorul cel bun! S'o avem și noi! Vom spica părțile foarte prețioase din marea lui vorbire!

TELEGRAMA LEGIUNII

Cefind mândrele vorbiri, pline de duh național și creștin, conducerea Legiunii a trimis, în numele sufletului românesc doritor și el de biruințe naționale și creștine, o telegramă de felicitare celor doi bărbați de stat.

De prin țară

DELAJVASLUI

Legionarii [de aici, ascultând înțelepți de îndemnul dat dela Centru, de a începe adunarea de fier vechiu de prin sate și orașe, pentru ca acela să fie vândut de Legiune în folosul și a adunătorilor și a Legiunii, — au început pregătirile pentru acest negoț. Șefii de cuiburi au fost chemați la Muntenii de jos (jud. Vaslui) pentru ca senatorul legionar Butnariu, să-le dea îndrumări ce și cum. Dar majorul de jandarmi Ursanu a cerat să împedecă consfătuirea legionarilor. N'a reușit însă. Legionarii încunjuțați de dragostea locuitorilor, și-au ținut sfatul lor și apoi au plecat cântând voioși, ca cei ce, cu suflet curat, pornesc la un lucru bun!

Ci, la înapoiere, șeful de județ a fost oprit de șeful de post și dus, din ordin, la Compania de jandarmi. Aci a fost declarat „arestat” pentru „complotul” de a aduna fierul vechiu (luând, vezi d-ta, câștigul dela jidanii...) L'a ținut arestat până a doua zi. A 2-a zi arestatul a vrut să dea o telegramă dlui adv. Nelu Ionescu, să vie să-l apere. Nu i s'a dat voie a telegrama! Pe la 11 a fost trimis la procuror, care abia l-a ascultat și l-a lăsat liber, neafiând nici un rău în ce a plănuit și la ce pe legionari i-a sfătuit.

Nouă ne pare că jandarmii, sărmanii noștri frați, cari cu neplăcere împlinesc și ei astfel de arestări fără Dumnezeu, sunt împinși de mai mari ai lor, ca să provoace (să întărate) pe legionari, pentru a spune apoi că legionarii »au sărit la ei și tulbură ordinea».

Dar, iaca, nu reușesc. Legionarii înțeleg și așteaptă, știind că a lor e dreptatea și dacă nu azi, mâine, vor birui cu ea!

Și bine fac.

I. B.

CIORAPI

de ATĂ și de LĂNĂ, lucrăți cu mașinile de tricotaș, în felurile culori, — pentru copii, bărbați, — ciorapi de vânătoare, de turșiți, sportiști, — pregatește subscrisa întreprindere românească creștină. Primim și reparări de șetere, căputări de ciorapi, mănuși. — Prețurile cele mai scăzute!

La ciorapi rugăm a ni se da numărul ghetel. Trimitem ori unde în țară, cu ramburs.

„PROGRESUL”
A'olter de tricotaș al lui
George Moroni, în LUPENY,
str. Regale Ferdinand I.
(0) 1-4
(Județul Hunedoara)

